

подобни нѣща. Въ Сопотъ правятъ стѣкла, въ Търново има фабрика за хартия, въ Сливенъ и другагѣ правятъ хубави шаеци, въ Габрово правятъ хубави ножове и други издѣлия. Тѣзи заявления сѣ добри знакове, но тѣ не доказватъ, че отиваме както трѣбване. Почти всички нѣща у насъ още са правятъ сѣ дѣдови-тѣ Адамови сѣчива, та за това хемъ сѣ скѣпи, хемъ не хубави. Сопотската стѣкларница е сѣвсѣмъ просто нѣщо. На да ли ще видимъ парена машина да сѣ употрѣблява въ нѣкое художество у цѣло-то ни отечество, кога-то тѣзи чудна машина сѣвсѣмъ е прѣобразена въ учения свѣтъ.

Въ наше-то отечество са правятъ много пѣтища, железници и телеграфи. Нѣ кои ги правятъ и надзираватъ? Поляци, Френци, Нѣмци и други. Въ цѣло-то ни отечество, дѣто толкова пари са трошатъ за такива нѣща, на да ли ще са намѣри ни единъ Българинъ инженеринъ (мендизинъ), освѣтъ або има нѣкои терджимане тукъ-таме. Това наистина е твърдѣ жално и срамотно нѣщо за насъ. Да дойдатъ отъ еди кадѣ сѣ да ни правятъ пѣтища-та и да зематъ пари-тѣ ни, а ние да ги гледаме и да работимъ по 6 гр. на день и една ока хлѣбъ! А защо е това? Ето за това, защо-то ние и това не можемъ да скопосаме. Защо-то не знаемъ какво да правимъ и какъ да го правимъ.

За това, нѣка сѣ кажемъ явно, че въ учебно и практично отношение, ние сме още въ дѣтинство. Току щомъ сме почнали азбука-та на наука-та и на нейната полезность. Ето до тукъ сме стигнали.

Безъ да продължавамъ, ще забѣлѣжа това. Нѣка наши-тѣ младежи, кои-то ходятъ да сѣ учатъ въ чуждина, да сѣ трудятъ да учатъ и занаяти и да ги въвождатъ въ отечество-то ни, защо-то безъ това и днесъ и за въ бѣдѣще нѣма прокопсия. Инто нѣкъ може безъ тѣхъ да сѣ разбира полза-та отъ учение-то.

А. С. Цановъ.